

Mục lục

Anh học trò và con sói gian ác	6	Chị em bồ nông	39
Ngôi báu và những hạt đậu.	12	Sai lầm tiếp đến sai lầm.	45
Dòng sông, thuyền gỗ và thanh kiếm	19	Đồng hồ của con quạ	51
Dương Tử học bắn cung.	25	Hoài bão của chim bói cá	57
Lời khuyên chân thành	29	Chim khách làm tổ.	63
Con nai hồ đồ.	35	Cá đóm bạc thét khách	68

Anh học trò và con sói gian ác

Một anh học trò trọ học ở xa, đang trên đường về nhà. Qua cánh rừng nhỏ, thấy phong cảnh hữu tình, anh xuống dắt ngựa, vừa đi vừa ngắm cảnh. Trên lưng ngựa là cái túi to, lưng lửng túi chứa toàn sách vở.

Anh vui vẻ bước, miệng huýt sáo một điệu yêu thích. Chợt anh nghe như có tiếng kêu cứu phía sau, ngày một gần. Lát sau, một con sói chạy tới, van vì:

- Anh ơi, cứu tôi với. Thợ săn sắp đuổi đến nơi rồi.
- Ta biết cứu người thế nào đây?

- Anh làm ơn giấu tôi vào cái túi trên lưng ngựa kia, tôi xin hậu tạ.

Anh học trò nhìn sói đang run rẩy, lại nghe tiếng vó ngựa thợ săn mỗi lúc một gần thì đồng ý. Anh nhắc túi trên lưng ngựa xuống, sói vội nhảy ngay vào. Nhưng xoay xở thế nào cũng vẫn hờ đầu hờ đuôi. Bởi lẽ túi đã bé, lại còn chứa sấp nửa là sách. Cả hai cùng cuống quýt, không biết làm thế nào. Tiếng vó ngựa dồn dập, dồn dập sát ngay sau. Sói ta run bắn cả người, vội vàng co tròn người, bảo:

- Anh hãy mau mau trói bốn chân tôi lại.

Anh học trò liền buộc túm bốn chân sói, ấn xuống, xếp mấy cuốn sách lên trên rồi buộc miệng túi. Anh đặt túi lên lưng ngựa, tiếp tục đi, coi như không có chuyện gì.

Khi thợ săn đuổi tới nơi, hỏi anh học trò có thấy con sói nào không, anh trả lời không thấy con sói nào chạy qua cả. Thợ săn tìm một hồi không thấy dấu vết thì bỏ đi. Chờ họ đi xa hẳn, anh học trò mở túi, cời trói cho sói.

Con sói vừa ra khỏi túi, liền vươn vai, liếm mép.

- Anh bạn ạ, giờ tôi đang rất đói bụng, nếu không có gì ăn thì tôi chết đói mất. Anh đã giúp tôi thì giúp cho trót. Hãy để tôi ăn thịt anh cho đỡ đói.

Anh học trò không ngờ mình cứu sói lại được trả ơn thế này thì giận lắm.

- Người thật không có lương tâm. Người gặp hoạn nạn, năn nỉ cứu giúp, còn bảo sẽ hậu tạ. Vậy mà giờ vừa thoát nạn, người đã đòi ăn thịt ân nhân của mình.

Nhưng con sói không chùn bước, nó nhe nanh, lao vào anh học trò.

Vừa lúc đó, bác tiểu phu đi tới, chạy vội đến ngăn con sói lại. Anh học trò kể lẽ sự tình. Sói cũng không chịu thua, nó phân bua với bác tiểu phu:

- Ban nãy anh ta trói bốn chân tôi chặt đến mức suýt gãy, lại còn đè bao nhiêu là sách lên làm tôi muốn tắt thở. Vậy chẳng phải anh ta định giết tôi hay sao?

